

CALLIMACHUS

XI (25)

ᾠμοσε Καλλίγνωτος Ἴωνίδι μήποτ' ἐκείνης

ἔξειν μήτε φίλον κρέσσονα μήτε φίλην.

ᾠμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα τοὺς ἐν ἔρωτι

ᾠρκους μὴ δύνειν οὐατ' ἐς ἀθανάτων.

5 νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῶ θέρεται πυρί, τῆς δὲ ταλαίνης

1200

νύμφης ὡς Μεγαρέων οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.

XII (30)

Θεσσαλικὴ Κλεόνικε, τάλαν τάλαν, οὐ, μὰ τὸν ὀξύν

ἥλιον, οὐ σ' ἔγνω. σχέτλιε, ποῦ γέγονας;

ὅστέα σοι καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες· ἦ ρά σε δαίμων

οὐμός ἔχει, χαλεπῆ δ' ἦντεο θευμορίη;

5 ἔγνω. Εὐξίθεός σε συνήρπασε· καὶ σὺ γὰρ ἐλθὼν

1205

τὸν καλόν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

XIII (43)

ἔλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνηρόν

πνεῦμα διὰ στηθέων — εἶδες; — ἀνηγάγετο,

τὸ τρίτον ἠνίκ' ἔπινε, τὰ δὲ ρόδα φυλλοβολεῦντα

τῶνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐγένοντο χαμαί.

5 ᾠπτηται μέγα δή τι. μὰ δαίμονας, οὐκ ἀπὸ ῥύσμοῦ

1210

εἰκάζω, φωρὸς δ' ἴχνια φῶρ ἔμαθον.